

Zainteresuj się co robi twoje dziecko

Czas wakacji to dla dzieci okres większej swobody, wolności, poczucia nieskrępowania obowiązkami szkolnymi i niestety często czas wolny od nadzoru dorosłych i często od odpowiedzialności. A dla dorosłych? Dla tych, którzy są rodzicami czy opiekunami, powinien to być czas zwiększonej koncentracji na dziecku – jego zainteresowaniach, sposobie spędzania wolnego czasu. Czas obserwacji zachowań naszych pociech, budowania z dzieckiem bliższej relacji nie wtłoczonej w sztywny grafik obowiązków, zajęć szkolnych i poza szkolnych. Ale też czas na naukę samodzielności dla dzieci i lekcja odpowiedzialności dla rodziców. Bo czy wiesz gdzie jest i co robi teraz Twoje dziecko? Z kim teraz przebywa?

Rodzicu, czy wiesz gdzie jest teraz Twoje dziecko?

„Wakacyjne zaginięcia”

Czas wakacji to dla dzieci okres większej swobody, wolności, poczucia nieskrępowania obowiązkami szkolnymi i niestety często czas wolny od nadzoru dorosłych i często od odpowiedzialności. A dla dorosłych? Dla tych, którzy są rodzicami czy opiekunami, powinien to być czas zwiększonej koncentracji na dziecku – jego zainteresowaniach, sposobie spędzania wolnego czasu. Czas obserwacji zachowań naszych pociech, budowania z dzieckiem bliższej relacji nie wtłoczonej w sztywny grafik obowiązków, zajęć szkolnych i poza szkolnych. Ale też czas na naukę samodzielności dla dzieci i lekcja odpowiedzialności dla rodziców. Bo czy wiesz gdzie jest i co robi teraz Twoje dziecko? Z kim teraz przebywa?

Policyjne statystyki wskazują, że w okresie wakacyjnym zgłaszanych jest ponad 2000 zaginięć osób małoletnich, z czego zdecydowanie największą grupę stanowią nastolatki. To w dużej mierze od nas – rodziców zależy, jak wysoka będzie ta liczba w tym roku...

Bądź odpowiedzialny za swoje dziecko

Małe dzieci powinny być przedmiotem naszej szczególnej troski. Jednym z największych zagrożeń dla dziecka, zwłaszcza małego, jest pozostawienie go bez opieki. Brak uwagi rodzica lub opiekuna może generować niebezpieczne i tragiczne w skutkach dla dziecka wydarzenia. Wiele z nich to nieszczęśliwe wypadki, ale też sytuacje, w których inne osoby wyrządzają dziecku krzywdę. Wakacyjne wyjazdy często sprzyjają sytuacjom, w których łatwiej jest „zapodziać” małego „zdobywcę świata”. Nie dopuść do tego aby małe dziecko choć na chwilę stracić z oczu, szczególnie w tak zatłoczonym miejscu jak plaża, masowa impreza (festyny, koncerty, imprezy sportowe) czy galeria handlowe. Dziecko pozostawione nawet na krótki czas bez opieki rodzica czy opiekuna, może stać się ofiarą przestępstwa, bądź ulec groźnemu w skutkach wypadkowi losowemu (wypadek komunikacyjny, utonięcie, utknięcie w niebezpiecznym dla niego miejscu takim jak studzienka, głęboki rów, itp.).

Jeśli w okresie wakacyjnym jesteśmy zmuszeni wynająć do opieki nad dzieckiem dotychczas obcą dla nas osobę - bądźmy pewni, że to ktoś godny zaufania. Sprawdźmy referencje zatrudnianej opiekunki, poobserwujmy jak dziecko zachowuje się w jej towarzystwie. Bądźmy czujni na wszelkie mogące nas zaniepokoić zmiany w zachowaniu naszego dziecka (strach przed pozostaniem z opiekunem, zwiększona nerwowość, płaczliwość, moczenie się) pozostawianego pod opieką wynajętej przez nas osoby.

Ufaj i kontroluj

Często, w różnych kontekstach, pojawia się w naszych ustach żart - „kontrola najwyższą formą zaufania”. Sformułowanie to może budzić kontrowersje, jednak jeśli występujemy w roli rodzica to spoczywająca na nas odpowiedzialność za dziecko powinna być wystarczającym powodem do przyjęcia postawy zainteresowania i przyglądania się temu, czym nasze dziecko się zajmuje, jak i z kim spędza swój wolny czas i czy jest w tym wszystkim bezpieczne.

Dużym ryzykiem dla starszego dziecka jest też trafienie do grupy rówieśniczej podejmującej nieakceptowane społecznie zachowania – za to dającej właśnie uwagę, zainteresowanie i możliwość bycia kimś ważnym i docenionym – często za cenę spełnienia określonych warunków, np. dokonania kradzieży, rozboju czy sięgnięcia po alkohol i narkotyki. Okres wakacji, kiedy czasu wolnego jest relatywnie więcej niż zainteresowania i kontroli ze strony rodziców, sprzyja poszukiwaniu tego rodzaju relacji.

Najczęstszym powodem zaginięć starszych dzieci i nastolatków są ucieczki z domów. Motywacją do ucieczki dziecka, obok poczucia bezradności wobec konkretnego problemu, próby uwolnienia się od niego i złych emocji z nim związanych (przemoc, molestowanie psychiczne i seksualne, upokorzenie, bieda, niepowodzenia miłosne, depresja), jest często próba zwrócenia na siebie uwagi rodzica. W takich przypadkach ucieczka to krzyk i wołanie o naszą uwagę i zainteresowanie.

Pamiętaj, nic nie zastąpi bezpośredniego, szczerego kontaktu z dzieckiem, codziennej uwagi i rozmowy. Poświęć mu swój czas, swoje zainteresowanie, okaż, że jest dla Ciebie bardzo ważne. Rozmawiaj ze swoim dzieckiem i bądź uważnym słuchaczem. Wykorzystaj wakacyjny czas na zacieśnienie więzi rodzinnych, na poprawę relacji zaburzonych w ferworze codziennych obowiązków. Rodzicielstwo to przywilej ale i również ogromna odpowiedzialność. Nie zawieź swojego dziecka, nie pozwól aby Twoją rolę przejął ktoś inny – grupa rówieśnicza, czy przypadkowo poznane przez Twoje dziecko osoby. Taka znajomość może okazać się dla Twojego dziecka tragiczna w skutkach.

Poniżej przypominamy wskazówki, których przestrzeganie ustrzeże nasze dziecko i nas samych przed niepotrzebną tragedią:

- ◆ małego dziecka nie zostawiaj bez opieki osoby dorosłej w domu czy na podwórku;
zaopatrzyć dziecko w karteczkę ze swoim numerem telefonu, naucz je aby swego imienia, nazwiska i miejsca zamieszkania nie podawało obcym ludziom;
 - ◆ naucz dziecko rozpoznawać sytuacje dla niego groźne bez budzenia w nim lęku;
 - ◆ naucz dziecko korzystać z telefonu - wyeksponuj w domu kartkę z numerami telefonów do najbliższych oraz telefonami alarmowymi, poinstruuj jak ma się zachować w sytuacji, która wzbudzi w nim niepokój czy strach;
 - ◆ wyjaśnij dziecku, że w sytuacjach problemowych ma prawo głośno krzyczeć, wołać o pomoc, płakać;
 - ◆ szczególną uwagę zwracaj na dziecko w zatłoczonych miejscach publicznych (supermarkety, imprezy plenerowe, itp.), małe dziecko trzymaj za rękę – pamiętaj, że to Ty masz pilnować dziecka a nie ono ma pilnować się Ciebie!
 - ◆ wyjaśnij dziecku, że w razie zaginięcia powinno stać w miejscu i czekać na Ciebie (opiekuna), ewentualnie zwrócić się o pomoc do osoby dorosłej - najlepiej do policjanta, ochroniarza, sprzedawcy sklepowego;
 - ◆ naucz dziecko, że nie powinno rozmawiać z nieznajomymi, przygotuj je na ewentualny kontakt z obcym, zwróć uwagę, że ma zdecydowanie odmawiać kiedy nieznajoma osoba pod jakimkolwiek pretekstem je zaczepia (częstuje słodyczami, proponuje „podwiezienie”). Przestrzeż dziecko, że kiedy ktoś puka do drzwi pod Twoją nieobecność, kategorycznie nie może wpuszczać nikogo do domu;
 - ◆ naucz dziecko mądrze korzystać z Internetu, wyjaśnij jakim zagrożeniem jest podawanie obcym osobom swoich danych kontaktowych;
pokaż mu, że sympatyczny rówieśnik poznany w sieci może być zupełnie kimś innym niż osobą za którą się podaje. Uświadom dziecku jak niebezpieczna może być anonimowość obcych osób poznanych tą drogą;
 - ◆ nigdy nie zezwalaj dziecku na podróżowanie autostopem;
 - ◆ staraj się poznać przyjaciół i znajomych dziecka, interesuj się tym jak i z kim spędza swój wolny czas; nie bagatelizuj problemów swojej pociechy, nie pozwól by brak zainteresowania i wsparcia z Twojej strony ułatwił dziecku podjęcie decyzji o ucieczce z domu;
- reaguj, gdy widzisz dziecko w sytuacji problemowej, także wtedy, gdy to nie jest Twoje dziecko!

Informacja: (CPOZ KGP)